

Rene Lussier was weliswaar nog jong, toen hij zich in oktober 1942 meldde bij het Canadese leger, maar hij maakte een zeer volwassen indruk. Hij was niet uitbundig, misschien wel een beetje stil. Hij was geen drinker, leefde sober en had enige ervaring in een verantwoordelijke baan als expeditie bij Bennet in Chambly (Quebec). Met zijn 21 jaar moest hij zorgen dat oorlogsmateriaal op de juiste manier werd opgeslagen en verzonden.

Lussier was op 14 september 1921 in Holyoke in Massachusetts (Verenigde Staten) geboren en had de Amerikaanse nationaliteit.

Zijn ouders waren Frans Canadees en hij groeide tweetalig op. Zijn vader was eigenlijk voortdurend ziek en leefde van een uitkering. René droeg met zijn werk bij aan het gezinsinkomen. Hij was het Frans en Engels in woord en geschrift machtig. Dat maakte hem geschikt om te dienen in een leidende rol bij een Franstalig regiment, oordeelde de *army examiner*.

Hij was enthousiast over het leger, had een goede opleiding. Zijn intelligentie en stabiliteit was bovengemiddeld. En niet onbelangrijk: hij had een '*clean civil police record*', hij was nooit met de politie in aanraking geweest. "*This man is good material for OTC*", vond captain Langevin Cimon. Lussier was geschikt om als officier opgeleid te worden in het *Officers Training Centre (OTC)*.

Lussier werd in februari 1943 beoordeeld op zijn capaciteiten. Brigadier Edmond Blais beviel Lussier aan voor een opleiding bij het Canadian Officer Cadet and Basic Training Centre in St-Jerome. Na de voltooiing werd hij bevorderd tot *leutenant*.

Lussier werd ingedeeld bij het *Regiment de St. Hyacinthe*. Zijn leidinggevendenden waren niet helemaal overtuigd van zijn kwaliteiten, blijkt uit een beoordeling van 6 mei 1944. Daarin staat dat Lussier oplettend en serieus is. "Hij heeft echter de neiging onder druk verward te raken." Hij zou beter uit de verf komen als hij meer ervaring in het veld zou opdoen. Het zou goed zijn hem meer veldtraining te geven en hem op een positie te zetten, waarbij hij op zichzelf was aangewezen.

Toen hij de opleidingen achter de rug had werd hij in november 1944 nogmaals beoordeeld. Brigadier R.D. Sutherland vond Lussier "ietwat kleurloos en moeilijk te beoordelen." Desalniettemin gaf hij de aanbeveling om Lussier in te zetten als versterking bij de infanterie in een franstalig regiment.

Overleg op 29 april 1945. Van links naar rechts: Captain J.S. Hamilton, Royal Canadian Artillery; Lieutenant-Colonel J.A. Dextraze, Commanding Officer of Les Fusiliers Mont-Royal; Lieutenant A. Gautier and Sergeant P.P. Leduc, both of Les Fusiliers Mont-Royal; Major D.W. Grant, The Toronto Scottish Regiment (M.G.). Foto Lieut. Dan Guravich / Library and Archives Canada / PA-146281

Lussier werd op 11 april officier in het Regiment des Fusiliers Mont-Royal, dat toen nog in Oost-Nederland actief was. Amper drie weken later werd René Lussier dodelijk getroffen tijdens de opmars richting de Noord-Duitse havenstad Bremen. Op 29 april sneuvelde hij.

Op die dag overlegden Lussiers commandant *Lieutenant-Colonel J.A. Dextraze* en *Lieutenant A. Gautier* en *Sergeant P.P. Leduc* van het Regiment *Fusiliers de Mont-Royal* in Munderloh met *captain Hamilton* van de *Royal Canadian Artillery* en *major Grant* van het *Toronto Scottish Regiment* over het verloop van de strijd en de voortzetting ervan. De oorlog zou nog tien dagen duren.

Lussier werd tijdelijk begraven bij Hatten in Duitsland. Op dezelfde tijdelijke begraafplaats werden ook sergeants Frank Lachlan Martin en Lucien Belair, privates Raymond Bouley, Jean Paul Bourgeois, Ernest Dumas, Jean Octave Guimond en Paul Emile Marchand van hetzelfde regiment ter aarde besteld. Zij waren op dezelfde dag gesneuveld of een dag eerder (Frank Lachlan Martin).

Later werden allen herbegraven op de Canadese begraafplaats in Holten: René Lussier in Plot 8, rij E, graf 12.

Het graf van René Lussier op de Canadese begraafplaats in Holten. Foto Jan Braakman